

LIBERAALIT

IV DUUMAN PUOLUSTAJAIN OSASSA

Aivan III Duuman olemassaolon alkuvaiheessa marxilaiset sanoivat — eikä erillisissä artikkeleissa, vaan virallisessa päätöksessä, — että kesäkuun kolmannen päivän järjestelmä loi tietoisesti *kaksi* duumaenemmistöä: oikeistolais-lokakuulaisen ja lokakuulais-kadettilaisen *. Kumpikin on taantumuksellisella kannalla, hallitus *tarvitsee* kumpaakin, samoin kuin tilanherra tarvitsee porvariston tukea.

Ja nyt olemme sitten tulleet niin pitkälle, että liberaalit ovat ryhtyneet järjestelmällisesti puolustamaan IV Duumaa ja vaatimaan sille „*kansan ja yhteiskunnan kannatusta*”.

Se on uskomatonta, mutta totta. Nuo sanat tavataan „Retshin” 139. numeron pääkirjoituksessa. Tuota pääkirjoitusta kannattaa paljon suuremmalla syyllä nimittää „historialliseksi” kuin IV Duumassa toimitettua äänestystä sisäasiain ministeriön menoarviosta. Pääkirjoitus on todella ohjelmaluontoinen. Siinä on asetettu laajasti ja selitetty mainiosti kysymys Duuman suhteesta valtakuntaan ja valtakunnan suhteesta Duumaan — opetukseksi demokraateille.

„Jätämme sosialidemokraattien huoleksi tankata”, kirjoittaa liberaalien pää-äänenkannattaja, „että Duuma on vain lavastusta, että duumatoiminta on petosta ja vilppiä ja että Duuman ideologit vain johtavat kansaa harhaan ja ruokkivat sitä perustuslaillisilla illuusiolla”.

Onnittelemme Duuman, *neljännen* Duuman uusia *ideologeja!* Sääli vain, että he ovat sellaisia tomppeleita. Sosialidemokraattien puolue ei ole koskaan sanonut, että III ja

* Ks. Teokset, 13. osa, s. 131. *Toim.*

IV Duuma ovat vain lavastusta, vaan se on aina selittänyt, minkä virheen tekevät noin ajattelevat ja puhuvat vasemistonarodnikit, se on aina todistanut, että III ja IV Duuma ovat vastavallankumouksellisten voimien vakavan ja asiallisen liiton elin.

„Niitä yhteiskunnallisia voimia odoteltaessa (?)”, kirjoittaa „Retsh”, „jotka toistaiseksi ovat huomattavia vain siinä suhteessa, että ne ovat poissa yhteiskunnallisen taistelun näyttämöltä, Duuma on yhteiskunnallinen voima”.

Kieltämättä Duuma on voima, herrat liberaalit. Mutta minkälainen voima? Tilanherrain ja porvariston vastavallankumouksellinen voima. Ja jos kadetit „huomaavat” vain sen, että demokraattiset voimat „ovat poissa” näyttämöltä, niin emme voi tehdä muuta kuin palauttaa mieliin viisaan sanonnan: ken *ei tahdo* nähdä, on pahempi kuin sokea.

Esitämme pienen historiallisen rinnastuksen: kahdeksantoista vuotta sitten, vuosina 1895—1896, liberaaliset yhteiskuntapiirit huomasivat ja *hyvin* huomasivatkin kymmenien tuhansien työläisten liikehtimisen. Nyt sen sijaan nuo samat „yhteiskuntapiirit” huomaavat vain kymmenen kertaa suurempien tekijäin „poissaolon”. Ken *ei tahdo* nähdä, on pahempi kuin sokea.

Ja se, ettei tahdota nähdä, johtuu kansanjoukoille selkänsä kääntäneen kadettilaisen ja lokakuulaisen porvariston luokkaeduista.

„Me kehotamme yleistä mielipidettä”, kirjoittaa „Retsh”, „pitämään Duumaa *omana* voimanaan... yleisen tahdon välittömänä ilmauksena on mielenkiinnon luominen Duumaa kohtaan yhteiskunnassa” j.n.e. j.n.e.

Kuinka häpeällisesti liberaalien ja kadettien onkaan pitänyt langeta, miten syvälle lokaan heidän onkaan pitänyt vajota, kun he saattavat tuolla tavalla ylistää lokakuulaisia ja lokakuulaisten Duumaa! Tämä todistaa teille sadannen ja tuhannennen kerran, että kadetit ovat samoja lokakuulaisia,— maallikkojen pettämiseksi he ovat vain maalanneet itsensä ruusunpunaisiksi.

Esitämme lopuksi vielä erään historiallisen rinnastuksen. Puoli vuosisataa sitten Preussin lokakuulaiset ja kadetit ⁵⁵ „taistelivat” Bismarckia vastaan eivät vain määritelmien, joissa vaadittiin reformeja, vaan myös kieltäytymällä myöntämästä luottoa. Kuinkas on käynyt? Preussissa on yhä

vieläkin voimassa „kolmannen Duuman” vaalilain kaltainen vaalilaki. Preussi on yhä vieläkin esimerkkinä niistä maista, joissa porvaristo, jonka taloudellinen mahti on hämmästyttävä, nöyristelee samalla hämmästyttävästi tilanherrojen edessä.

Työväenluokan edut ja kaikkien kansanjoukkojen edut vaativat Duuman kadettilais-lokakuulaisen liittoutuman sisäisen mädännäisyyden sekä demokraattisen liikkeen itenäisten tehtävien selittämistä eivätkä tuon liittoutuman tukemista.

*„Pravda” № 128,
kesäkuun 6 pnä 1913*

*Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan*
